

La Neuve Forge

En zo kwamen Guido, mijn visbuddy en ikzelf, op een prachtige herfstdag na wat omzwervingen aan in de hoeve van de Neuve Forge. Anne en Raymond Debienne hebben deze vervallen hoeve opgekocht, samen met 18 ha weiland, nadat ze bezweken waren voor het wild karakter van de streek. Op hun domein lopen twee armen van de Oise, komende uit het nabije meer van 12 ha. De Oise heeft haar bron in België nabij de abdij van Chimay, ons

niet onbekend wegens het vermaarde trappistenbier. Bezeten door paarden startten zij een ruitershoeve. Ze leggen zich toe op het kweken van het 'Merens' ras (dit zijn zwarte paarden, van Pyreneese afkomst, gekend om hun gewilligheid en betrouwbaarheid). De hoeve werd gerenoveerd en de verwaarloosde rivier werd gerevaloriseerd. Vliegvisseren waren welkom. Het aantal is beperkt tot 2 per dag, zodat de 1,5 km nooit overbelast wordt en no-kill is de regel. De dagvergunning kost 100 FF (circa 620 BEF). Wat de rivier betreft: laat

De Oise

Auteur en foto's: Hugo Martel

Een zuiderbuur had mij gesproken over de Oise, een rivier van tweede categorie, net over de Belgische grens in het Noorden van het département de l'Aisne. Deze streek, la Thiérache genoemd, is een oase van rust. Genoeg elementen dus om met de vlieghengel op verkenning te gaan in de regio.

het ons vooreerst eerlijkheidshalve een beek noemen van 2 à 4 meter. Sterk begroeide oevers maken het vliegvisseren zeer moeilijk. Waden is toegestaan, maar leek mij bij de lage waterstand niet opportuun. Wij waren er immers na een droge periode en het water stond zeer laag. Gezien het klein verval ook weinig stroming. De zuidelijke arm is vinniger, maar smaller en (nog) dichter begroeid. Een pad leidt langs de ganse loop. Maar wat een omgeving! Alles straalt kalmte en rust uit met alleen maar natuurgeluiden. Soms is de stilte gewoonweg beangstigend. Mooie bomen, natuurlijke weilanden en forse hagen. En in de nabije bossen lopen nog andere riviertjes, waar-

voor men ook gemakkelijk vergunningen kan bekomen (ter plaatse te bevragen). Volgens Raymond bestaat de visstand uit een natuurlijk bestand van farioforellen, aangevuld met uitgezette regenboogforellen. Er is ook witvis en roofvis, overgekomen uit het nabije meer. Met het statuut van tweede categorie is ze het ganse jaar door te bevissen.

Witvis

Popelend van ongeduld werd opgetuigd. Wij opteerden voor korte hengels (7 voet) en een #3 lijn. Guido ging stroomafwaarts en zou met de droge vlieg dan stroomopwaarts komen. Ik deed het tegenovergestelde en zou hem tegemoetkomen vissend met een goudkopje. Wij vingden geen forellen, wel een mooi aantal gevarieerde witvis. Om maar op te noemen: 8 kopvoorns waaronder 4 van meer dan 30 cm, 2 baarzen waarvan één zeker de benaming 'fors' mag dragen, een brasem van circa 40 cm, een pracht van een ruisvoorn (35 cm). Een snoek van een 50 cm sneed, zonder pardon, mijn leader door. De meeste vissen ving ik in de wondermooie pool aan de voet van de waterval, deze plaats kreeg vlug de bijnaam 'aquarium'. Nog dit: nooit zag ik meer ijsvogels en de sleedoorn (*Prunus spinosa*) stond prachtig. Guido had een soortgelijk resultaat. De Coppabug bleek een succesvol patroontje te zijn. Het imiteert niets bepaalds maar heeft onbetwistbaar aantrekkingskracht voor forel en vlagzalm en dus blijkbaar ook voor witvis.

Hier dan ook de bindwijze: koperkopje, thorax van pink/oranje dubbing, lichaam van grijze hazenoor dubbing, staartje van pearl crystal flash. Guido deed het allemaal droog met een kokerjufferimitatie uit reehaar. Een sappige chateaubriand en een pittige vin du pays sloten de eerste dag af.

Roofvis

Van vroeg in de ochtend stond een prachtige zon aan de horizon en gaf het woud met al zijn herfstkleuren een extra dimensie. Gezien ik mooie snoek vermoedde in het aquarium, bond ik een streamertje aan. Ik deed nu beroep op een 8 voet hengel voor #5 lijn. Het duurde niet lang of na een forse aanbeet werd de onderlijn weer doorgebeten. Stalen onderlijntjes had ik niet voorzien. Maar daarna ving ik slag op slag 4 snoekbaarzen, waarvan twee diep in de 50 cm. Er volgde nog een mooie baars en zelfs een flinke brasem bezweek voor de streamer. Zilverkleurige streamers met een vleugje groen bleken de voorkeur van de rovers te genieten. Intussen had mijn vismaat de vliegenlat geruimd voor de ruitelaarzen en maakte een grote wandeling in het woud van Hirson op de rug van een Merenspaard. Ik ging wat sleedoorn plukken. Bereid met o.a. suiker en gin, geeft het een smaakvolle drank, zeer populair bij de Engelse vissers en gekend onder de naam 'sloe gin'.

Intussen hadden wij dus wel reeds ervaren dat het hier niet ging om een zuivere salmonidenbeek en ik kan mij niet van de indruk ontdoen dat de vliegvisserij slechts zeer bijkomstig is en men de vistoestanden gewoonweg laat gedijen. De beek is zeker aan een opknopbeurt toe. Wat opruimingswerk en de creaties van pools zouden welkom zijn en

ook het verval ten goede komen. Tevens zou het wit- en roofvisprobleem moeten aangepakt worden. Echt negatief mogen we niet zijn: we vingden vis aan de vlieghengel dit in voldoende mate om het boeiend te houden en dit in een uniek kader waar stilte primeert. Een aanrader voor wie er gewoonweg eens uit wil, graag wat vist, een wandeling maakt, paard rijdt, kortom die van de natuur houdt. Voor de prijs hoeft je het zeker niet te laten.

Praktische info

Gîte d'étape-table d'hôte Haras de la Neuve Forge - Anne & Raymond Debiegne - 02500 Hirson/59186 Anor - Tel & fax (vanuit België) 33- 3- 27-596249. Men aanvaardt Belgisch geld. Diverse mogelijkheden en tarieven qua accommodatie en maaltijden. Een tweepersoonskamer (met douche en toilet) kost 240 FF. Een warme maaltijd (voorgerecht - hoofdmaal - dessert - koffie - wijn) kost nauwelijks 80 FF. Twee kaarten bleken onontbeerlijk: IGN 1/25000, série bleue 2808 Ouest en IGN 1/100000, série verte n° 5. Ik kocht ze in Atlas & Zanzibar, de speciaalzaak op de Kortrijksesteenweg te Gent.

Reisroute: Brussel - Charleroi - Beaumont - Chimay - Hirson/Anor. Ik was er op minder dan 3 uur vanuit Brugge.

